

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 40Csp/240/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219207730
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Karol Fil'
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2022:7219207730.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, sudcom Mgr. Karolom Filom, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o. so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: E. A., F.. XX.XX.XXXX, J. Q. H. R. P., V. XXXX/X, o zaplatenie 537,74 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 87,27 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 24,77 eur ročne od 21.02.2017 do 20.03.2017 a vo výške 5 % zo sumy 87,27 eur ročne od 21.03.2017 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku

II. Stranám nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.08.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy spolu 537,74 eur s príslušenstvom, a to na základe Zmluvy o pôžičke č. 6199618/6530504438 uzavretej dňa 22.03.2015. Pôvodný žalobca v žalobe tvrdil, že žalovanému bola poskytnutá pôžička v sume 1.500,-eur, ktorú mal žalovaný splácať v 24 mesačných splátkach po 80,47 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky 1.931,28 eur. Žalovaný však vrátil iba sumu 1.412,73 eur. Pôvodný žalobca v dôsledku neplatenia dohodnutých splátok podľa žaloby pôžičku zosplatnil ku dňu 19.01.2017. Celkový dlh ku dňu podania žaloby bol podľa pôvodného žalobcu vo výške 537,74 eur. Úroky z omeškania žiadal priznať vo výške 5% zo sumy 537,74 eur ročne odo dňa 30.01.2017 do zaplatenia. Pôvodný žalobca na preukázanie svojho nároku v konaní predložil: Notársku zápisnicu, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, Žiadosť o poskytnutie pôžičky, kópiu občianskeho preukazu, Zoznam dokladov k pôžičkám, Info k žiadosti 6530504438, Štandardné európske informácie, Udeleniu súhlasu, Predžalobnú upomienku s kópiou obálky, Oznámenie o vyhlásené predčasnej splatnosti, Prehľad splátok a úhrad.

2. Žalovanému boli žaloba, prílohy k žalobe, procesné poučenia ako aj výzva na vyjadrenie k žalobe doručené dňa 04.02.2022 v súlade s § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalovaný sa k takto doručenej žalobe nevyjadril.

3. Dňa 04.03.2020 bol súdu doručený návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu podľa § 80 ods. 1 Civilného sporového poriadku, v ktorom žalobca oznámil postúpenie pohľadávky na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., čo preukazoval priloženou Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, priloženou žiadosťou o postúpenie a prevod, priloženou prílohou č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávky s identifikáciou postúpenej pohľadávky, priloženým oznámením o postúpení pohľadávky a podacím hárkom č. EPH190796716.

4. Uznesením zo dňa 02.07.2021 súd pripustil zmenu v osobe žalobcu, keďže po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod práv.

5. Z dokazovania vykonaného predloženými listinami mal súd preukázať tieto skutočnosti:

- zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere: spol. Consumer Finance Holding, a.s. - právny predchodca pôvodného žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 22.03.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej sa táto spol. zaviazala žalovanému poskytnúť bezúčelový úver vo výške 1.500,-eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 24 mesačných splátkach po 80,47 eur, z čoho suma 2,27 eur predstavovala poplatok za poisťné. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.04.2015, splatnosť ďalších splátok bola dohodnutá na 20. deň kalendárneho mesiaca a splatnosť poslednej splátky bola dohodnutá na deň 20.03.2017. V zmluve bola dohodnutá fixná úroková sadzba vo výške 25,00 % ročne. V zmluve je uvedená priemerná RPMN vo výške 34,42 % a RPMN vo výške 24,99 %. Celková čiastka je uvedená v sume 1876,80 eur. V zmluve je uvedené, že žalovaný je slobodný, zamestnaný s priemerným čistým mesačným príjmom v sume 600,-eur, je vlastníkom kreditnej karty, finančné výdavky má v sume 55,-eur, iné mesačné výdavky vo výške 0,-eur.

- z predloženej kópie občianskeho preukazu: žalovaný sa pri uzatváraní zmluvy preukázal občianskym a zdravotným preukazom.

- Z predžalobnej upomienky a kópie obálky: pôvodný žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 26.11.2016 na zaplatenie dlžných splátok a upozornil žalovaného na to, že aj nedôjde k úhrade dlžných splátok, bude oprávnený úver zosplatiť. Zásienka sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote dňa 20.12.2016.

- Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru: pôvodný žalobca oznámil žalovanému listom zo dňa 24.01.2017, že jeho úver sa stal predčasne splatným v celom rozsahu.

- Z prehľadu splátok a úhrad: žalovaný uhradil v súvislosti s úverom na splátkach spolu sumu 1.412,73 eur.

- zo žiadosti o postúpenie a prevod, z prílohy 3 Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok s identifikáciou pohľadávky a oznámenia o postúpení pohľadávky: žalobca ako postupník ku dátumu prevzatia mal prijať a kúpiť vrámci balíka pohľadávok aj pohľadávku uplatnenú v tomto konaní. Vzhľadom na dohodu o tom, že dátum prevzatia je dátumom postúpenia, pohľadávka uplatnená v tomto konaní mala prejsť na žalobcu dňa 19.02.2020, ktorý je v žiadosti o postúpenie a prevod uvedený ako dátum prevzatia. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 25.02.2020.

- Z infa k žiadosti 6530504438: Výsledok skórovania žalovaného bol: Stop, zamietnutie. Bol zistený nízky CFH rating a aktuálna delikvencia s platením splátok.

6. Súd nárok posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, a to § 39 Občianskeho zákonníka, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúcich ochranu spotrebiteľa, § 517 Občianskeho zákonníka, § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúcich postúpenie pohľadávky, § 3 nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z., § 497 a nasl. Obchodného zákonníka upravujúcich zmluvu o úvere a ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (najmä §7, § 9, § 11, §17).

7. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v deň uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať

spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

8. Z vykonaného dokazovania a nesporných skutočností súd zistil tento skutkový stav:

spol. Consumer Finance Holding, a.s. - právny predchodca pôvodného žalobcu a žalovaný uzatvorili 22.03.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej táto spol. poskytla žalovanému bezúčelový úver vo výške 1.500,-eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 24 mesačných splátkach po 80,47 eur, z čoho suma 2,27 eur predstavovala poplatok za poisťné. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.04.2015, splatnosť ďalších splátok bola dohodnutá na 20. deň kalendárneho mesiaca a splatnosť poslednej splátky bola dohodnutá na deň 20.03.2017. V zmluve bola dohodnutá fixná úroková sadzba vo výške 25,00 % ročne. V zmluve je uvedená priemerná RPMN vo výške 34,42 % a RPMN vo výške 24,99 %. Celková čiastka je uvedená v sume 1876,80 eur. V zmluve je uvedené, že žalovaný je slobodný, zamestnaný s priemerným čistým mesačným príjmom v sume 600,-eur, je vlastníkom kreditnej karty, finančné výdavky má v sume 55,-eur, iné mesačné výdavky má vo výške 0,-eur. Žalovaný uhradil spolu na splátkach úveru spolu sumu 1.412,73 eur. V rámci interného preverovania schopnosti žalovaného splácať úver pred uzavretím zmluvy systém právneho predchodcu pôvodného žalobcu došiel k záveru, že sa má žiadosť zamietnuť. Bol zistený nízky CFH rating a aktuálna delikvencia hradenia splátok.

9. Súd došiel k záveru, že žalobca je aktívne legitimovaný v tomto konaní, keďže na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok a žiadosti o postúpenie a prevod došlo dňa 19.02.2020 k platnému postúpeniu pohľadávky uplatnenej v tomto konaní na žalobcu. K postúpeniu došlo v súlade so Zákomom o spotrebiteľských úveroch (pohľadávka bola postupovaná v čase po termíne konečnej splatnosti).

10. Súd posudzoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zistil skutočnosť, ktorá má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Súd zistil, že v zmluve je uvedená nesprávna hodnota RPMN v neprospech spotrebiteľa. V zmluve je uvedená hodnota RPMN vo výške 24,99%. Avšak vzhľadom na to, že fixná úroková sadzba bola dohodnutá v zmluve vo výške 25 % ročne, aj RPMN musela správne dosahovať hodnotu minimálne 25 %. Teda súd došiel k záveru, že hodnota RPMN je uvedená v zmluve nesprávne a v neprospech spotrebiteľa. Poskytnutý úver je preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bezpoplatkový.

11. Zároveň súd konštatuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru tiež pre hrubé porušenie povinnosti veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať spotrebiteľský úver. Žalobca v konaní nepredložil, že by právny predchodca pôvodného žalobcu nahliadol do príslušnej databázy príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Vynaloženie odbornej starostlivosti nevyplýva ani z predložených dôkazov. Zo zmluvy o úvere totiž vyplýva, že právny predchodca pôvodného žalobcu sa spoliehol pri posudzovaní bonity žalovaného na zjavne nepravdivé údaje o nulových iných nákladoch žalovaného. Teda právny predchodca pôvodného žalobcu sa spoliehol na zjavne nereálny údaj žalovaného o jeho ostatných nákladoch a výdavky

žalovaného žiadnym spôsobom neskúmal. Navyiac z predložených dokumentov vyplýva, že právny predchodca pôvodného žalobcu dokonca odignoroval vlastný výsledok svojho interného systému, pomocou ktorého vyhodnocuje schopnosť svojich klientov splácať úver. Totiž právny predchodca pôvodného žalobcu úplne odignoroval vlastné zistenie o nízkom CFH ratingu a aktuálnej delikvencii platenia splátok a hlavne vlastný záver o tom, že žiadosť žalovaného o poskytnutie úveru mal zamietnuť. Takéto konanie v žiadnom prípade nemožno považovať ako konanie s odbornom starostlivosťou. Súd dokonca takéto konanie (spoločne sa na zjavne nereálny a nemožný údaj o tom, že žalovaný nemá okrem finančných nákladov žiadne iné mesačné náklady, nepreverovanie skutočných výdavkov žalovaného a odignorovanie vlastných procesov vytvorených za účelom posudzovania žiadostí o úvery a záverov z nich vyplývajúcich) považuje za hrubé porušenie povinnosti uvedenej v § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Hrubé porušenie povinnosti žalobcu uvedenej v § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch má nielen za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, ale aj nemožnosť jeho zosplatenia.

12. Vzhľadom na uvedené žalovaný je teda povinný vrátiť iba poskytnuté peňažné prostriedky. V konaní bolo nesporné, že žalovaný čerpal úver v sume 1.500,-eur a že žalovaný vrátil sumu spolu 1.412,73 eur. Teda žalovanému ostáva vrátiť sumu 87,27 eur (1.500,- eur - 1.412,73 eur = 87,27 eur). Preto súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy istiny vo výške 87,27 eur a vo zvyšku istiny žalobu zamietol.

13. Porušenie povinnosti uvedenej v § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch malo za následok to, že zosplatenie úveru tvrdené v žalobe bolo neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom. Totiž v zmysle § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch nie je možné v prípade porušenia povinnosti uvedenej v § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch žiadať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru. Teda žalovaný sa nedostal do omeškania s vrátením úveru tak, ako to tvrdí žalobca v žalobe. Žalovaný sa dostal do omeškania iba s platením jednotlivých splátok istiny. Totiž nekorektné konanie veriteľa (v tomto prípade uvedenie nesprávneho údaja o RPMN v neprospech spotrebiteľa a hrubé porušenie povinnosti veriteľa skúmať schopnosť žalovaného splácať úver), je konaním veriteľa zo zákona sankcionované tým, že zmluva sa stáva bezúročnou a bezpoplatkovou. Čo v podstate znamená, že žalovaný ako spotrebiteľ je povinný zaplatiť veriteľovi len samotnú istinu úveru. Táto skutočnosť má preto za následok automatickú (absolútnu) neplatnosť tých častí zmluvy, ktoré sa týkajú práve poplatkov a úrokov za poskytnutý úver (rovnako Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 4Cdo/219/2019). Z dôvodu neplatnosti časti zmluvy o poplatkoch a úrokoch za poskytnutý úver, ktorá pôsobí od začiatku, sa žalovaný nikdy nemohol dostať do omeškania s platením častí splátok, ktoré mali kryť úroky úveru a poplatky. Žalovaný sa teda mohol dostať do omeškania iba s platením častí splátok pripadajúcich na istinu úveru. Preto, z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v časti o úrokoch a poplatkoch za poskytnutý úver pôsobiacej od začiatku, bola absolútna neplatná aj dohoda o výške splátok v časti, v ktorej sa mali tieto splátky použiť na platenie úrokov a poplatkov z úveru. V zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je dohodnuté, ktorá časť jednotlivých splátok sa má použiť na platenie úrokov a ktorá jej časť na platenie istiny úveru. Preto súd pri určení, v akom rozsahu bola dohoda o výške splátky neplatná vychádzal s ohľadom na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka z predpokladu, že v zmluve bolo dohodnuté rovnomerné splácanie istiny a úroku. Vychádzajúc z dohodnutého počtu splátok (24) a rovnomernosti splácania istiny a úroku úveru zo splátky dohodnutej v zmluve vo výške 80,47 eur pripadala suma 62,50 eur (1.500,- eur/ 24 splátok = 62,50 eur) na platenie istiny a zvyšok splátky na platenie úrokov a poplatkov. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný bol povinný od začiatku splácať úver nie v splátkach po 80,47 eur, ale len v pravidelných mesačných splátkach istiny vo výške 62,50 eur. Žalobca si uplatnil v žalobe úrok z omeškania vo výške 5% ročne odo dňa 30.01.2017. Súd však zistil, že žalovaný sa z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a vzhľadom na nesporné zaplatenie splátok v celkovej sume 1.412,73 eur prvýkrát omeškal s platením až v poradí s predposlednou splátkou dňa 21.02.2017, a to v sume 24,77 eur. Následne 21.03.2017, t.j. v deň nasledujúci po splatnosti poslednej splátky, sa táto suma, s ktorou bol žalovaný v omeškaní, zvýšila o sumu 62,50 eur, t.j. o sumu poslednej splátky istiny, na sumu 87,27 eur (1.500,-eur - 1.412,73 eur = 87,27 eur = 24,77 eur + 62,50 eur). Preto súd po zistení, že zákonná výška úrokov z omeškania v týchto dňoch omeškania bola vo výške 5% ročne, zaviazal žalovaného zaplatiť aj úroky z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s §3 Nariadenia č. 87/1995 Z.z. Vo zvyšku súd žalobu zamietol.

14. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP. V spore nebola ani jedna zo strán plne úspešná a preto súd vychádzal z pomeru procesného

úspechu strán sporu. Úspech žalobcu (priznaných 87,27 eur) v pomere k predmetu konania (537,74 eur) je 16,23 % a úspech žalovaného (zamietnutých 450,27 eur) v pomere k predmetu konania (537,74 eur) je 83,77 %. V konaní bol teda úspešnejší žalovaný. Avšak žalovanému žiadne trovy nevznikli a žalobcovi ako neúspešnej strane náhrada trov konania nepatrí. Preto súd rozhodol tak, že trovy žiadnej strane nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Okresný súd Košice II (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).